

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3401/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Тања Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2449/2024 од 13.08.2024. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2449/2024 од 13.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 102/24 од 31.05.2024. године, ставом ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужили на име потраживања које она има према Здравственом центру Врање, по решењу Основног суда у Врању ИИ 3556/2017 од 21.06.2017. године и Закључку Јавног извршитеља Александра Николића ИИ 3180/2017 од 19.07.2017. године, исплати износ од 42.350,00 динара, са законском затезном каматом почев од 14.06.2017. године, на име трошкова извршења пред судом 7.198,00 динара и на име трошкова извршења насталих пред извршитељем 11.634,24 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 58.194,56 динара, са законском затезном каматом на износ од 49.500,00 динара, почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2449/2024 од 13.08.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Врању П1 102/24 од 31.05.2024. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремену ревизију је изјавило Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцеларија Врање, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 7. Закона о парничном поступку, прописано је да се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописом.

Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“ бр 55/14) прописује да заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (чл 2. став 3). Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као адвокат (члан 11. став 4). Државни правобранилац и заменик државног правобраниоца обављају функцију Државног правобранилаштва (члан 6.).

На основу одредбе члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, ревизију и друга правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат.

У конкретном случају ревизију је за заменика Државног правобраниоца, Сашу Станојевића потписао извесни „ББ“ чије својство није наведено, што значи да је ревизију изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије, у смислу одредбе члана 410 став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић